

Fecske Csaba

A Megváltó

bármilyen hihetetlen mindaz
 amit mond és tesz higgyetek neki
 az idő őt igazolja majd
 az ő vére csurog a keresztfán
 a szögek ütötte sebekből
 az ő horpadt melléből szakadnak ki
 végső kétségbeesésében a fájdalmas szavak
 és visszhangoznak kongó évszázadokon át
 éli éli lamma sabaktani lelke mint
 égő erdőben madár riadtan verdes
 amit atyja Ábrahám által Izsákkal
 tervezett egyszülöttjével megteszi
 ő a Fiú igazán nem tehet róla hogy nevelőapja
 feketén dolgozó faragatlan ács aki
 gyanakodva méregeti asszonya
 gömbölyödő hasát s a gyalu fölé görnyedve
 gyűlölettel gondol nevelt fia igazi apjára
 ne rójátok föl neki az elátkozott fűgefát
 mert az nem úgy volt Máté ebben bizony
 tévedett az a fűgefa már ki volt száradva
 különben is húsvét előtt amikor ő ott járt
 nem terem még a fűgefa

Költészet

L. M.-nek

a sors kegyelméből a rozsdásodó múltban
 találkoztam Lónyay Erzsébettel
 álnéven írta merész verseit és szívta
 behorpadt arccal pipáját míg egy napon
 megjelent náluk a gólya csőrében
 hangosan oázó babával szerfelett csodálkozott ezen
 hiszen nem tudta hogy a babát a gólya hozza
 különben sem tudta a nevét szülei nevelték
 a véletlen gyermeket amíg ő a világot járta
 kötegyei versével kopott bőrröndjében
 oldalán egy ködlovaggal és Babbitstól lopott nevű

korcs kutyájával pénz nélkül is drága az élet
egy pocakos athéni szállodás könyörtelenül lefoglalta bőröndnyi versét
tartozás fejében hiába sírás-rívás fogaknak csikorgatása szaladgálás a követségre
az olajos képű nem tudván magyarul elégette a számára
értéktelen papírhalmot a lángokban jajgattak a versek
még a szállodás is megkönnyezte őket
ugyanis szemébe csapott a füst

Gyorsaság

néhai költő barátom verseit visszautasította
az egyik irodalmi lap szigorú szerkesztője
nem nagy dolog ez gondolom olykor megesik
ilyesmi verseket bőven termő kicsiny hazánkban
ahol irodalmi lapokban sem kell szűkölködnünk
olyannyira nem hogy kényes ízlésű irodalmár
ismerősöm szerint ma nem lehet olyan rossz verset írni
hogy az ne jelenhetne meg valamelyik lapban és akkor még
nem szóltunk az internet adta lehetőségekről
ennek ellenére semmi különös nincs az említett
visszautasításban hacsak az nem hogy a barátom
el sem küldte verseit a durván lelkébe gázoló
figyelmetlen szerkesztőnek aki a fénysebességnél is
gyorsabb volt furcsább csak az lett volna ha közli
a meg sem kapott verseket és fehér foltok szerepelnek
barátom neve alatt a lapban emlékeztetve a gyanútlan
olvasót végül ilyen fehér folt lesz belőle is
Isten elhamarkodott almanachjában

Döntetlen

K. tanár úr orosz tanított
kedvenc költője Lermontov volt akárcsak nekem
de velem ellentétben utálta a focit
megbüntetett amiért engedélye nélkül
megnéztem kedvenc focicsapatom meccsét
hosszú ápolat körmeivel marcangolta vállamat
a tanáriban bosszúból nem jajgattam és gondolatban
felszarvaztattam egy idegen fickóval akivel
gyönyörű feleségét láttam egyszer a főutcán

erre a szorgalmi feladatra magam is szívesen
vállalkoztam volna volt is egy biztató
mosoly tőle amely elsodródott a
kamaszkor örült forгатagában
a döntetlen nem segített csapatomon
a kínzás se rajtam véget ért az idény
tanár úr máshová igazolt focit utálni
de Lermontov megmaradt igaz
vérrel kicsit beszennyeződve

Egy a többi közül

egyszercsak kételkedni kezdtem
rosszul szigetelt szavaiban gesztusaiban
egyre idegenebbé vált számomra rá kellett
jönnöm ő is csak egy a többi közül
jóhírét kockáztató érzéki nő *lelkiekben gazdag*
mint kétségbeesett apróhirdetések
önámító hősnői hűtlen szépasszony
aki ugyan nem engem hanem éppen
velem csal valaki mást akit nem ismerek
de mindinkább együtt érzek vele
mert akár én is lehetnék
vagy már az is vagyok

